

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

στο σχέδιο νόμου «Μέτρα για τη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης στα καταστήματα κράτησης και άλλες διατάξεις»

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

Άρθρο 1

Σήμερα στα καταστήματα κράτησης της Χώρας μας κρατούνται περίπου 12.500 πρόσωπα, εκ των οποίων περίπου 7.000 είναι αλλοδαποί, ενώ η χωρητικότητα των καταστημάτων ανέρχεται μόλις σε 9.270 θέσεις. Παρά την δημιουργία έξι (6) νέων καταστημάτων κράτησης την τελευταία δεκαετία, χωρητικότητας 600 κρατούμενων το καθένα, δεν υπήρξε λύση του προβλήματος υπερπληθυσμού. Αποτέλεσμα είναι να συμφύρονται υπόδοικοι με καταδίκους και μικροποινίτες με βαρυποινίτες, ενώ δεν επαρκούν οι ειδικοί χώροι κράτησης, στους οποίους συχνά κρατούνται επί μακρόν κρατούμενοι για διάφορα αδικήματα, αλλά και αλλοδαποί εν αναμονή της απελάσεώς τους. Έτσι, το ότι δεν εκπληρώνεται επαρκώς ο ειδικοπροληπτικός σκοπός των ποινών μόλις χρειάζεται να τονιστεί.

Ακόμη, πρέπει να αναφερθεί ότι παρά τη λήψη μέτρων αποσυμφόρησης που η ελληνική πολιτεία έχει κατά καιρούς λάβει με σειρά νόμων (3346/2005, 3727/2008, 3772/2009, 3904/2010), εν τούτοις δεν έχει υπάρξει μόνιμη ανακούφιση των καταστημάτων κράτησης από το πρόβλημα του υπερπληθυσμού, παρά μόνον προσωρινή αντιμετώπιση.

Οι κύριοι παράγοντες που δημιουργούν το πρόβλημα αυτό, ανάγονται: πρώτον στο μεταναστευτικό ζήτημα, αφού η χώρα μόνο το 2010 υποδέχθηκε περί το 90% των μη κανονικών μεταναστών που έφθασαν στην Ευρώπη. Κάποιοι εξ αυτών, στερούμενοι της δυνατότητας πρόσβασης στη νόμιμη αγορά εργασίας, από βιοποριστικούς-κοινωνικοοικονομικούς λόγους μπορεί να καταφύγουν στο έγκλημα, διογκώνοντας έτσι το σωφρονιστικό πληθυσμό. Δεύτερον, στο ζήτημα των ναρκωτικών, αφού στα καταστήματα κράτησης της χώρας κρατούνται περίπου 4.400 κρατούμενοι για υποθέσεις ναρκωτικών, χωρίς να υπολογίζεται ο αριθμός αυτών που κρατούνται για άλλα εγκλήματα (κλοπές, ληστείες κ.λπ.) που έκαναν για να διασφαλίσουν τη χρήση ναρκωτικών ουσιών. Παράλληλα, πρέπει να επισημανθεί ότι το 60% των κρατούμενων στις ελληνικές φυλακές είναι άποροι, δηλαδή περίπου 7.300 κρατούμενοι δεν έχουν τη δυνατότητα να προμηθευτούν ούτε τα στοιχειώδη είδη προσωπικής υγιεινής και ένδυσης. Είναι επίσης, χαρακτηριστικό ότι τη στιγμή αυτή κρατούνται περί τους 800 κρατούμενους, που δεν μπορούν να εξαγοράσουν (εξαγοράσιμες) ποινές φυλάκισης, καθότι αδυνατούν να βρουν τα χρήματα γι' αυτό.

Έτσι, φαίνεται πως σε μια δύσκολη οικονομική συγκυρία για τη χώρα, όσοι κατάδικοι διαθέτουν χρήματα μπορούν να συνεχίζουν να εξαγοράζουν ποινές και να αποφεύγουν τη φυλάκιση, ενώ όσοι δεν διαθέτουν πόρους είναι τελικά αυτοί που καταλήγουν στις φυλακές για ήσσονος απαξίας πλημμεληματικές πράξεις. Το γεγονός τούτο δεν πρέπει να περάσει απαρατήρητο. Ότι δηλαδή, παρότι οι ποινές μετατρέπονται από τα δικαστήρια, τα οποία κρίνουν ότι ο συγκεκριμένος δράστης δεν είναι επικίνδυνος για το κοινωνικό σύνολο, οι καταδικασθέντες

να φυλακίζονται, επειδή δεν έχουν να πληρώσουν την ποινή τους. Στις περιπτώσεις αυτές, όπως είχε αναφερθεί και στην Αιτιολογική Έκθεση του ν. 3904/2010, «η παραμονή στη φυλακή είναι απολύτως αδικαιολόγητη, και άδικη». Όχι μόνο γιατί το ίδιο το δικαστήριο έχει κρίνει ότι δεν είναι αναγκαία η παραμονή στη φυλακή, αλλά και γιατί επιπλέον, μένοντας κανείς εντός της φυλακής, στερείται της δυνατότητας να εξοικονομήσει χρήματα, ώστε να πληρώσει μέρος της ποινής του, πέραν του γεγονότος ότι επιβαρύνεται έτσι και το κοινωνικό σύνολο, το οποίο αναλαμβάνει τη σίτισή του.

Είναι λοιπόν αναγκαίο να υπάρξουν μόνιμες ρυθμίσεις που θα αντιμετωπίσουν διαχρονικά τα προβλήματα του υπερπληθυσμού και αυτό γίνεται με το νομοσχέδιο για το νέο κώδικα νόμων για τα ναρκωτικά που θα αποδώσει, όμως, σταδιακά τα αναγκαία αποτελέσματά του. Μέχρι την απόδοση των αποτελεσμάτων που θα επιφέρει ο νέος κώδικας νόμων για τα ναρκωτικά, αλλά και όσων επιφέρει η μεταβολή του πλαισίου κοινωφελούς εργασίας και δοσοποίησης του ν. 3904/2010, χρειάζεται άμεσα η παρέμβαση του νομοθέτη: α) για την άμεση εξισορροπητική αντιμετώπιση των άπορων και αδύναμων οικονομικά κρατούμενων, που αν είχαν τα οικονομικά μέσα δεν θα βρίσκονταν στις φυλακές και β) για την εκκαθάριση του αρχείου των μεγάλων εισαγγελιών από μεγάλο αριθμό ανεκτέλεστων αποφάσεων, αλλά και μη αμετάκλητων αποφάσεων ήσσονος απαξίας. Έτσι, με το παρόν άρθρο καθορίζονται οι προϋποθέσεις απόλυσης κρατούμενων με τον όρο της ανάκλησης. Κατ' αυτό τον τρόπο θα υπάρξει αποσυμφόρηση των καταστημάτων κράτησης από κρατούμενους που εκτίουν πλημμεληματικές ποινές, αλλά και κακουργηματικές μέχρι δέκα έτη, ενώ διαφυλάσσεται και η ειδικοπροληπτική και αντεγκληματική επίδραση της διάταξης στην συμπεριφορά των απολυομένων, αφού ορίζεται ότι αν εντός πέντε ετών από την απόλυση υποπέσουν σε νέο εκ δόλου αδίκημα, θα εκτίσουν αθροιστικά και την ποινή για την οποία απολύθηκαν.

Λαμβάνεται πρόνοια, η ως άνω ευεργετική διάταξη να μην καταλαμβάνει κρατούμενους που έχουν καταδικαστεί για εγκλήματα που αφορούν την δημόσια περιουσία ή το οργανωμένο έγκλημα ή πρόκειται για εγκλήματα με έντονη κοινωνική απαξία και έτσι η διάταξη δεν αφορά όσους έχουν καταδικαστεί για παράβαση: α) του ν. 1608/1950, περί καταχραστών του δημοσίου, β) του ν. 1882/1990, για τα χρέη προς το Δημόσιο, γ) του ν. 2523/1997, για οποιοδήποτε αδίκημα περί την φορολογία και την φοροδιαφυγή και δ) των άρθρων 187, 187 Α, 322, 323 Α, 324, 336, 339 παρ. 1 α', β', 342, 348Α, 351, 351Α και 380 παράγραφοι 1β και 2 του Ποινικού Κώδικα. Ακόμη, κρίθηκε ότι είναι αναγκαίο, αφ' ενός ο χρόνος δοκιμασίας των απολυομένων κρατούμενων να είναι πέντε έτη (αντί των τριών, που συνήθως τίθετο σε παρόμοιες νομοθετικές πρωτοβουλίες), αφ' ετέρου να μπορεί ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών που διατάσσει την απόλυση να επιβάλλει υποχρεώσεις στους απολυόμενους, απ' αυτούς που προβλέπονται στο άρθρο 100 παρ. 3 του Ποινικού Κώδικα.

Τέλος, ορίζεται ότι οι διατάξεις του άρθρου αυτού εφαρμόζονται και στους καταδίκους που αποκτούν τις προϋποθέσεις των παραγράφων 1 και 2 και μετά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου και μέσα σε αποκλειστικό χρονικό διάστημα μέχρι πέντε (5) μήνες από την έναρξη ισχύος του.

Άρθρο 2

Με το άρθρο αυτό προβλέπεται η υπό όρο παραγραφή και μη εκτέλεση ποινών διάρκειας μέχρι ενός έτους, εφόσον οι αποφάσεις με τις οποίες έχουν επιβληθεί δεν έχουν καταστεί αμετάκλητες και δεν έχουν εκτιθεί με οποιοδήποτε τρόπο μέχρι τη δημοσίευση του νόμου. Η διάταξη αφορά μικρές πλημμεληματικές ποινές οι οποίες δεν έχουν εκτιθεί και σκοπεί στην εκκαθάριση του αρχείου των μεγάλων εισαγγελιών από μεγάλο αριθμό ανεκτέλεστων ποινών ήσσονος απαξίας, όπως είναι αυτές που έχουν διάρκεια μέχρι ένα έτος.

Άρθρο 3

Με την παρούσα ρύθμιση ορίζεται ότι ποινές φυλάκισης που έχουν επιβληθεί για πλημμελήματα και δεν έχουν εκτελεσθεί ούτε μετατραπεί μέχρι τη δημοσίευση του νόμου δύνανται να μετατραπούν σε χρηματικές. Για το λόγο, όμως, ότι δίνεται αυτή η δυνατότητα, κρίθηκε ότι δεν πρέπει να έχουν εφαρμογή εν προκειμένω οι διατάξεις των παραγράφων 4 έως 8 του άρθρου 82 του Ποινικού Κώδικα.

Άρθρο 4

Προτείνεται η παραγραφή και παύση της ποινικής δίωξης αξιοποιίνων πράξεων ήσσονος εγκληματικότητας, για τις οποίες δεν υπάρχει έντονη κοινωνικοηθική απαξία και οι οποίες κατακλύζουν τα δικαστήρια της χώρας. Εξαιρούνται από τη ρύθμιση οι αξιόποινες πράξεις, παραβίασης της υποχρέωσης για διατροφή και μη καταβολής παρά των εργοδοτών στους εργαζόμενους των πάσης φύσεως αποδοχών.

Άρθρο 5

Ρυθμίζεται το ζήτημα της καταβολής αποζημίωσης για υπερωριακή απασχόληση στους υπαλλήλους των σωφρονιστικών καταστημάτων, οι οποίοι, για τις ανάγκες των φυλακών, προσέφεραν υπερωριακώς τις υπηρεσίες τους, αλλά δεν κατέστη δυνατή η καταβολή τους από τις πιστώσεις του τρέχοντος έτους. Η ανωτέρω αμοιβή θα καταβληθεί από πίστωση που είναι ήδη εγγεγραμμένη στον τακτικό προϋπολογισμό του τρέχοντος έτους ή του έτους 2012.

Άρθρο 6

Με το άρθρο αυτό τροποποιούνται οι διατάξεις του Σωφρονιστικού Κώδικα και του ν. 3090/02 λόγω του ότι οι σχετικές αρμοδιότητες περιέρχονται στο Γενικό Γραμματέα Αντεγκληματικής Πολιτικής.

Αθήνα, 18 Ιανουαρίου 2012

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ
ΚΑΙ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ,
ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ
ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ
ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Ευάγ. Βενιζέλος

Μ. Παπαϊωάννου

Τροποποιούμενες ή καταργούμενες διατάξεις
με το Σχέδιο Νόμου «Μέτρα για τη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης στα καταστήματα κράτησης και άλλες διατάξεις»

1. Με το άρθρο ... παρ. 1 αντικαθίσταται η παρ. 1 του άρθρου 9 του ν. 2776/1999 (ΦΕΚ 291 Α΄), όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 18 παρ. 1 Ν.3849/2010 (ΦΕΚ Α΄ 80/26.5.2010), που ορίζει τα εξής:

1. Στο Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων συνιστάται Κεντρική Επιτροπή Μεταγωγών (ΚΕΜ). Η Επιτροπή αυτή συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού, είναι τριμελής και αποτελείται από τον Ειδικό Γραμματέα του Υπουργείου, ως πρόεδρο, τον επόπτη του συγκροτήματος Φυλακών Κορυδαλλού αντεισαγγελέα εφετών ή τον αναπληρωτή του και τον πρόεδρο του Κεντρικού Επιστημονικού Συμβουλίου Φυλακών (ΚΕΣΦ) ή τον νόμιμο αναπληρωτή του, ως μέλη.

Ο Ειδικός Γραμματέας, αν κωλύεται ή απουσιάζει, αναπληρώνεται από τον προϊστάμενο της Γενικής Διεύθυνσης Σωφρονιστικής Πολιτικής και στην περίπτωση αυτή προεδρεύει ο εισαγγελικός λειτουργός. Η Επιτροπή συνεδριάζει δύο φορές το μήνα τουλάχιστον. Με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων ύστερα από πρόταση του ΚΕΣΦ, καθορίζονται ειδικότερα ζητήματα λειτουργίας της ΚΕΜ.

2. Με το άρθρο ... παρ. 2 αντικαθίσταται η παρ. 3 του άρθρου 9 του ν. 2776/1999 (ΦΕΚ 291 Α΄), όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 18 παρ. 2 Ν.3849/2010 (ΦΕΚ Α΄ 80/26.5.2010), που ορίζει τα εξής:

3. Ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων μπορεί να παραγγέλλει ή να απαγορεύει τη μεταγωγή κρατουμένου για λόγους που συνδέονται με την ασφάλεια της χώρας ή τη δημόσια τάξη. Σε περίπτωση κατεπείγοντος ή όταν απειλείται διασάλευση της τάξης και της ασφάλειας του καταστήματος, η μεταγωγή ή η μη μεταγωγή διατάσσεται από τον Ειδικό Γραμματέα του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, το ζήτημα όμως εισάγεται το ταχύτερο δυνατό στην Κεντρική Επιτροπή Μεταγωγών, που αποφασίζει σχετικά.

3. Με το άρθρο ... παρ. 3 αντικαθίσταται το άρθρο 1 του ν. 3090/2002 (ΦΕΚ 329 Α΄), όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 19 Ν.3849/2010 (ΦΕΚ Α΄ 80/26.5.2010), που ορίζει τα εξής:

Συνιστάται στο Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων ειδική υπηρεσία, υπαγόμενη απευθείας στον Ειδικό Γραμματέα του ίδιου Υπουργείου, με την ονομασία "Σώμα Επιθεώρησης και Ελέγχου Καταστημάτων Κράτησης".

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

Μέτρα για τη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης στα καταστήματα κράτησης και άλλες διατάξεις

Άρθρο 1

Απόλυση κρατούμενων υπό τον όρο της ανάκλησης

1. Κρατούμενοι οι οποίοι, κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, εκτίουν στερητική της ελευθερίας ποινή που δεν υπερβαίνει τα δέκα έτη, απολύονται με διάταξη του εισαγγελέα πλημμελειοδικών του τόπου έκτισης της ποινής, υπό τον όρο της ανάκλησης, χωρίς τη συνδρομή των προϋποθέσεων των άρθρων 105 και επόμενα του Ποινικού Κώδικα, κατά τις εξής διακρίσεις: α) εάν η ποινή τους έχει διάρκεια μέχρι τρία έτη εφόσον έχουν εκτίσει ή εκτίουν με οποιονδήποτε τρόπο το ένα δέκατο αυτής, β) εάν η ποινή τους έχει διάρκεια μεγαλύτερη των τριών και μέχρι πέντε έτη εφόσον έχουν εκτίσει ή εκτίουν με οποιονδήποτε τρόπο το ένα πέμπτο αυτής και γ) εάν η ποινή τους έχει διάρκεια μεγαλύτερη των πέντε και μέχρι δέκα έτη, αν πρόκειται για ποινή φυλάκισης εφόσον έχουν εκτίσει ή εκτίουν με οποιονδήποτε τρόπο το ένα τρίτο αυτής, αν πρόκειται δε για ποινή κάθειρξης εφόσον έχουν εκτίσει ή εκτίουν πραγματικά το ένα τρίτο αυτής.

2. Ανήλικοι κρατούμενοι, οι οποίοι κατά τη δημοσίευση του παρόντος εκτίουν ποινή περιορισμού σε ειδικό κατάστημα κράτησης νέων, απολύονται με διάταξη του εισαγγελέα πλημμελειοδικών του τόπου έκτισης της ποινής, υπό τον όρο της ανάκλησης, χωρίς τη συνδρομή των προϋποθέσεων του άρθρου 129 του Ποινικού Κώδικα, κατά τις εξής διακρίσεις: α) εάν η ποινή του περιορισμού έχει διάρκεια μέχρι τρία έτη εφόσον έχουν εκτίσει ή εκτίουν με οποιονδήποτε τρόπο το ένα δέκατο αυτής, β) εάν έχει διάρκεια μεγαλύτερη των τριών και μέχρι πέντε έτη εφόσον έχουν εκτίσει ή εκτίουν με οποιονδήποτε τρόπο το ένα πέμπτο αυτής και γ) εάν έχει διάρκεια μεγαλύτερη των πέντε και μέχρι δέκα έτη εφόσον έχουν εκτίσει ή εκτίουν πραγματικά το ένα τρίτο αυτής.

Στους απολυόμενους μπορούν να επιβληθούν οι υποχρεώσεις που προβλέπονται από την παράγραφο 5 του άρθρου 129 του Ποινικού Κώδικα.

3. Εξαιρούνται από τις ρυθμίσεις των προηγούμενων παραγράφων όσοι έχουν καταδικαστεί για παράβαση: α) του ν. 1608/1950, β) του ν. 1882/1990, γ) του ν. 2523/1997 και δ) των άρθρων 187, 187Α, 322, 323Α, 324, 336, 339 παρ. 1 α', β', 342, 348Α, 351, 351Α και 380 παράγραφοι 1β και 2 του Ποινικού Κώδικα.

4. Όσοι απολύονται, κατ' εφαρμογή των διατάξεων των παραγράφων 1 και 2 αν υποπέσουν, μέσα σε πέντε έτη από την αποφυλάκισή τους, σε νέα από δόλο αξιόποινη πράξη και καταδικαστούν αμετάκλητα οποτεδήποτε σε ποινή στερητική της ελευθερίας ή περιορισμού μεγαλύτερη του έτους, εκτίουν αθροιστικά και το υπόλοιπο της ποινής για την οποία έχουν απολυθεί υπό όρο.

5. Στους απολυόμενους, ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών με την ίδια διάταξή του, μπορεί να επιβάλλει : α) την υποχρέωσή τους να εμφανίζονται κατά τακτά χρονικά διαστήματα στις αστυνομικές αρχές του τόπου όπου διαμένουν, β) την μη απομάκρυνσή τους, χωρίς έγγραφη άδεια του εισαγγελέα πλημμελειοδικών, από τον ως άνω

τόπο, γ) οποιονδήποτε άλλον όρο από αυτούς που αναφέρονται στην παράγραφο 3 του άρθρου 100 Π.Κ., κρίνει σκόπιμο. Σε περίπτωση που ο απολυόμενος παραβαίνει τους όρους που του έχουν τεθεί, ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών διατάσσει την ανάκληση της απόλυσης.

6. Οι διευθυντές των καταστημάτων κράτησης υποβάλλουν, μέσα σε πέντε ημέρες από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, στον εισαγγελέα του τόπου έκτισης της ποινής τους φακέλους των καταδικών, οι οποίοι πληρούν τις προϋποθέσεις του παρόντος άρθρου.

7. Απολύσεις που γίνονται, κατά τις διατάξεις του παρόντος, ανακοινώνονται από τους διευθυντές των καταστημάτων κράτησης τόσο στις αρμόδιες υπηρεσίες Ποινικού Μητρώου και καταχωρούνται στα οικεία δελτία των απολυθέντων, όσο και στη Διεύθυνση Αλλοδαπών του Κλάδου Ασφάλειας του Αρχηγείου της Ελληνικής Αστυνομίας.

8. Η υπό όρον απόλυση, κατ' εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος, δεν κωλύεται από τη μη καταβολή των δικαστικών εξόδων και της χρηματικής ποινής που τυχόν επιβλήθηκε.

9. Κάθε αμφισβήτηση ως προς την εφαρμογή των προϋποθέσεων του άρθρου αυτού, λύεται από το συμβούλιο πλημμελειοδικών του τόπου έκτισης της ποινής, προκειμένου δε για ανηλίκους από το τριμελές δικαστήριο ανηλίκων του τόπου έκτισης.

10. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού εφαρμόζονται και στους καταδικούς που αποκτούν τις προϋποθέσεις των παραγράφων 1 και 2: α) μετά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου και σε χρονικό διάστημα μέχρι πέντε (5) μήνες και β) μετά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου μετά από άσκηση ενδίκου μέσου και εφόσον η έκτιση της ποινής τους έχει αρχίσει κατά τη δημοσίευση του παρόντος.

11. Για τους απολυόμενους κρατούμενους κατ' εφαρμογή των παραγράφων 1 και 2, έχει εφαρμογή η διάταξη του τελευταίου εδαφίου της παραγράφου 5 του άρθρου 105 του Ποινικού Κώδικα.

Άρθρο 2

Παραγραφή και μη εκτέλεση ποινών υπό όρο

1. Ποινές διάρκειας μέχρι ενός έτους, που έχουν επιβληθεί με αποφάσεις οι οποίες έχουν εκδοθεί μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, εφόσον οι αποφάσεις δεν έχουν καταστεί αμετάκλητες και οι ποινές αυτές δεν έχουν εκτιθεί με οποιονδήποτε τρόπο μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, παραγράφονται και δεν εκτελούνται, υπό τον όρο ότι ο καταδικασθείς δεν θα τελέσει μέσα σε δύο έτη από τη δημοσίευση του νόμου αυτού νέα από δόλο αξιόποινη πράξη, για την οποία θα καταδικαστεί αμετάκλητα οποτεδήποτε σε ποινή στερητική της ελευθερίας ανώτερη των έξι μηνών. Σε περίπτωση νέας καταδίκης ο καταδικασθείς εκτίει αθροιστικά, μετά την έκτιση της νέας ποινής και την μη εκτιθείσα, και δεν υπολογίζεται στο χρόνο παραγραφής της μη εκτιθείσας ποινής, ο διανυθείς χρόνος από τη δημοσίευση του νόμου αυτού μέχρι την αμετάκλητη καταδίκη για τη νέα πράξη.

2. Οι μη εκτελεσθείσες κατά την παράγραφο 1 αποφάσεις τίθενται στο αρχείο με πράξη του αρμόδιου εισαγγελέα ή δημόσιου κατηγορού.

Άρθρο 3 **Μετατροπή ποινών φυλάκισης σε χρηματική**

1. Ποινές φυλάκισης που δεν έχουν εκτελεσθεί ούτε μετατραπεί μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος νόμου και έχουν επιβληθεί για πλημμελήματα, με αποφάσεις οι οποίες κατέστησαν αμετάκλητες πριν από τη δημοσίευση του νόμου, μετατρέπονται σε χρηματικές, ύστερα από αίτηση του καταδικασθέντος που υποβάλλεται αυτοπροσώπως ή με πληρεξούσιο στον αρμόδιο για την εκτέλεση των ποινών εισαγγελέα, μέσα σε αποκλειστική προθεσμία έξι μηνών από τη δημοσίευση του νόμου αυτού. Η μετατροπή αποκλείεται, αν η ποινή φυλάκισης έχει περιληφθεί ή μπορεί να περιληφθεί σε συνολική ποινή κάθειρξης που εξακολουθεί να ισχύει.

2. Για τη μετατροπή της ποινής αποφασίζει αμετάκλητα το δικαστήριο που εξέδωσε την καταδικαστική απόφαση, ύστερα από κλήτευση του αιτούντος. Ο αιτών μπορεί να παραιτηθεί από την κλήτευση, καθώς και να εκπροσωπηθεί από συνήγορο, εφόσον προβεί σε σχετική δήλωση στην αίτησή του ή σε μεταγενέστερο έγγραφο προς τον εισαγγελέα ή το δικαστήριο. Κατά τη μετατροπή των ποινών του παρόντος άρθρου δεν εφαρμόζονται οι διατάξεις των παραγράφων 4 έως 8 του άρθρου 82 του Ποινικού Κώδικα.

3. Μετά την υποβολή της αίτησης της παραγράφου 1, δεν επιτρέπεται η άσκηση από τον καταδικασθέντα οποιουδήποτε τακτικού ή έκτακτου ένδικου μέσου κατά της απόφασης που επέβαλε την κατά τα άνω ποινή ή η άσκηση αίτησης ακύρωσης της διαδικασίας ή της απόφασης. Αν ασκηθεί τέτοιο ένδικο μέσο ή βοήθημα, κηρύσσεται τούτο απαράδεκτο σύμφωνα με το άρθρο 476 παρ. 1 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

Άρθρο 4 **Παραγραφή και παύση ποινικής δίωξης**

1. Παραγράφεται το αξιόποινο και παύει η δίωξη των ακόλουθων αξιόποινων πράξεων, που έχουν τελεσθεί μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος: α) των πταισμάτων και β) των πλημμελημάτων, κατά των οποίων ο νόμος απειλεί ποινή φυλάκισης μέχρι ένα έτος ή χρηματική ποινή ή και τις δύο ποινές. Στην περίπτωση των πλημμελημάτων, εάν ο υπαίτιος υποπέσει μέσα σε ένα έτος από τη δημοσίευση του νόμου σε νέα από δόλο αξιόποινη πράξη κακουργήματος ή πλημμελήματος και καταδικαστεί αμετάκλητα οποτεδήποτε σε ποινή στερητική της ελευθερίας ανώτερη των έξι μηνών, συνεχίζεται η κατ' αυτού παυθείσα ποινική δίωξη και δεν υπολογίζεται στο χρόνο παραγραφής του αξιόποινου της πρώτης πράξης ο διανυθείς χρόνος από την παύση της δίωξης μέχρι την αμετάκλητη καταδίκη για τη νέα πράξη.

2. Οι δικογραφίες που αφορούν αξιόποινες πράξεις της προηγούμενης παραγράφου, τίθενται στο αρχείο με πράξη του αρμόδιου εισαγγελέα ή δημόσιου κατηγορού. Για την τύχη των πειστηρίων αποφαινόμενα με αιτιολογημένη διάταξη, επί πλημμελημάτων ο αρμόδιος εισαγγελέας και επί πταισμάτων ο αρμόδιος πταισματοδίκης.

3. Οι αστικές αξιώσεις που τυχόν απορρέουν από τις αξιόποινες πράξεις της παραγράφου 1 δεν θίγονται με οποιονδήποτε τρόπο.

4. Η παραγραφή του αξιόποινου και η παύση της ποινικής δίωξης κατά την παράγραφο 1, δεν ισχύει για τις παραβάσεις: α) του άρθρου 358 του Ποινικού Κώδικα, β) του ν. 690/1945 και γ) του άρθρου 28 του ν. 3996/2011.

Άρθρο 5 **Υπερωριακή απασχόληση υπαλλήλων σωφρονιστικών καταστημάτων**

Ο αριθμός των ωρών νυχτερινής απασχόλησης εργασίων ημερών και νυχτερινής και ημερήσιας απασχόλησης κατά τις Κυριακές και εξαιρέσιμες ημέρες προς συμπλήρωση της υποχρεωτικής εβδομαδιαίας εργασίας και καθ' υπέρβαση της εβδομαδιαίας υποχρεωτικής εργασίας, καθώς και της κατανομής αυτών, για το προσωπικό των καταστημάτων κράτησης αρμοδιότητας του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, κατά το χρονικό διάστημα από 1.9.2011 έως την έναρξη ισχύος της αριθ. 2/85366/00222/2011 κ.υ.α. των Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, δύναται να καθορισθεί αναδρομικά με κοινή απόφασή τους.

Άρθρο 6 **Ρυθμίσεις για την ΚΕΜ**

1. Η παρ. 1 του άρθρου 9 του ν. 2776/1999 (Α' 291), όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 18 παρ.1 του ν. 3849/2010 (Α' 80) αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Στο Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων συνιστάται Κεντρική Επιτροπή Μεταγωγών (ΚΕΜ). Η Επιτροπή αυτή συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού, είναι τριμελής και αποτελείται από τον Γενικό Γραμματέα Αντεγκληματικής Πολιτικής του Υπουργείου, ως πρόεδρο, τον επόπτη του συγκροτήματος Φυλακών Κορυδαλλού αντεισαγγελέα εφετών ή τον αναπληρωτή του και τον πρόεδρο του Κεντρικού Επιστημονικού Συμβουλίου Φυλακών (ΚΕΣΦ) ή τον νόμιμο αναπληρωτή του ή άλλο μέλος του, που ορίζεται με απόφαση του ανωτέρω Υπουργού, ως μέλη.

Ο Γενικός Γραμματέας, αν κωλύεται ή απουσιάζει, αναπληρώνεται από τον προϊστάμενο της Γενικής Διεύθυνσης Σωφρονιστικής Πολιτικής και στην περίπτωση αυτή προεδρεύει ο εισαγγελικός λειτουργός. Η Επιτροπή συνεδριάζει δύο φορές το μήνα τουλάχιστον. Με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων ύστερα από πρόταση του ΚΕΣΦ, καθορίζονται ειδικότερα ζητήματα λειτουργίας της ΚΕΜ.»

2. Η παρ. 3 του άρθρου 9 του ν. 2776/1999 (Α' 291), όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 18 παρ. 2 του ν. 3849/2010 (Α' 80), αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων μπορεί να παραγγέλλει ή να απαγορεύει τη μεταγωγή κρατουμένου για λόγους που συνδέονται με την ασφάλεια της χώρας ή τη δημόσια τάξη. Σε περίπτωση κατεπείγοντος ή όταν απειλείται διασάλευση της τάξης και της ασφάλειας του καταστήματος, η μεταγωγή ή η μη μεταγωγή διατάσσεται από τον Γενικό Γραμματέα Αντεγκληματικής Πολιτικής του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, το ζήτημα όμως εισάγεται το ταχύτερο δυνατόν στην Κεντρική Επιτροπή Μεταγωγών, που αποφασίζει σχετικά.»

3. Το άρθρο 1 του ν. 3090/2002 (Α' 329) όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 19 του ν. 3849/2010 (Α' 80), αντικαθίσταται ως εξής:

«Συνιστάται στο Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων ειδική υπηρεσία, υπαγόμενη απευθείας στον Γενικό Γραμματέα Αντεγκληματικής

Πολιτικής του ίδιου υπουργείου, με την ονομασία "Σώμα Επιθεώρησης και Ελέγχου Καταστημάτων Κράτησης".»

Αθήνα, 18 Ιανουαρίου 2012

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΚΑΙ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ	ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ
---	---

Ευάγ. Βενιζέλος	Μ. Παπαϊωάννου
-----------------	----------------

Αριθμ. 21/2/2012

ΕΚΘΕΣΗ

Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους

(άρθρο 75 παρ. 1 του Συντάγματος)

στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων «Μέτρα για τη βελτίωση των συνθηκών διαδίωξης στα καταστήματα κράτησης και άλλες διατάξεις»

Α. Με τις διατάξεις του υπόψη σχεδίου νόμου ρυθμίζονται θέματα σχετικά με τη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης στα καταστήματα κράτησης και λοιπά θέματα αρμοδιότητας του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Ειδικότερα:

1.α. Απολύονται, κατά τις οριζόμενες διακρίσεις, με διάταξη του Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών του τόπου έκτισης της ποινής, υπό τον όρο της ανάκλησης, χωρίς τη συνδρομή των απαιτούμενων προϋποθέσεων (άρθρα 105 και επόμενα του Ποινικού Κώδικα), κρατούμενοι οι οποίοι κατά τη δημοσίευση του υπό ψήφιση νόμου εκτίουν στερητική της ελευθερίας ποινή που δεν υπερβαίνει τα δέκα έτη.

β. Ομοίως, απολύονται, κατά τις οριζόμενες διακρίσεις, ανήλικοι κρατούμενοι, οι οποίοι κατά τη δημοσίευση του υπό ψήφιση νόμου εκτίουν ποινή περιορισμού σε ειδικό κατάστημα κράτησης νέων.

γ. Προβλέπεται η εξαίρεση, από τις ανωτέρω ρυθμίσεις, όσων έχουν καταδικασθεί για παράβαση συγκεκριμένων εγκλημάτων, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα (ν. 1608/1950 περί καταχραστών του δημοσίου, ν. 1882/1990 περί φοροδιαφυγής, ν. 2523/1997 Διοικητικές-Ποινικές Κυρώσεις στη φορολογική νομοθεσία, και συγκεκριμένων άρθρων του π.δ. 283/1995 περί εγκληματικής οργάνωσης και τρομοκρατικών πράξεων).

δ. Όσοι απολύονται, κατ' εφαρμογή των ανωτέρω, αν υποπέσουν μέσα σε πέντε έτη από την αποφυλάκισή τους, σε νέα από δόλο αξιόποινη πράξη και καταδικαστούν αμετάκλητα οποτεδήποτε σε ποινή στερητική της ελευθερίας ή περιορισμού μεγαλύτερη του έτους, εκτίουν αθροιστικά και το υπόλοιπο της ποινής για την οποία έχουν απολυθεί υπό όρο.

ε. Ο Εισαγγελέας Πλημμελειοδικών μπορεί να επιβάλει συγκεκριμένους όρους στους απολυόμενους, η μη

συμμόρφωση προς τους οποίους επιφέρει την ανάκληση της απόλυσης αυτών.

στ. Η υπό όρον απόλυση, δεν κωλύεται από τη μη καταβολή των δικαστικών εξόδων και της χρηματικής ποινής που τυχόν επιβλήθηκε.

ζ. Ορίζονται τα όργανα που είναι αρμόδια για την λύση κάθε αμφισβήτησης ως προς την εφαρμογή των οριζόμενων, με τις ανωτέρω ρυθμίσεις, προϋποθέσεων.

η. Οι ανωτέρω διατάξεις εφαρμόζονται και στους καταδικασθέντες που αποκτούν τις απαιτούμενες προϋποθέσεις, μετά τη δημοσίευση του υπό ψήφιση νόμου και εντός της οριζόμενης προθεσμίας. (άρθρο 1)

2.α. Παραγράφονται και δεν εκτελούνται οι ποινές, διάρκειας ενός (1) έτους, οι οποίες δεν έχουν εκτιθεί και οι σχετικές αποφάσεις δεν έχουν καταστεί αμετάκλητες, έως τη δημοσίευση του υπό ψήφιση νόμου, υπό τον όρο της μη υποτροπής, κατά τα οριζόμενα.

β. Σε περίπτωση νέας καταδίκης, ο καταδικασθείς εκτίει αθροιστικά και τη μη εκτιθείσα ποινή μετά την έκτιση της νέας, το χρονικό διάστημα δε, που μεσολαβεί από τη δημοσίευση του υπό ψήφιση νόμου μέχρι την αμετάκλητη καταδίκη για τη νέα πράξη δεν υπολογίζεται στο χρόνο παραγραφής της μη εκτιθείσας ποινής. (άρθρο 2)

3.α. Μετατρέπονται, σύμφωνα με την οριζόμενη διαδικασία, σε χρηματικές ποινές φυλάκισης, που έχουν επιβληθεί, με αμετάκλητες αποφάσεις, για πλημμελήματα και οι οποίες δεν έχουν εκτελεστεί ούτε μετατραπεί σε χρηματικές μέχρι τη δημοσίευση του υπό ψήφιση νόμου.

β. Κατά τη μετατροπή των προαναφερόμενων ποινών δεν εφαρμόζονται οι σχετικές διατάξεις του Ποινικού Κώδικα. (άρθρο 82 παρ. 4-8)

γ. Ορίζεται ότι, μετά την υποβολή της σχετικής αίτησης, δεν επιτρέπεται, επί ποινή απαραδέκτου, η άσκηση, από τον καταδικασθέντα, οποιουδήποτε τακτικού ή έκτακτου ένδικου μέσου κατά της απόφασης που επέβαλε την κατά τα ανωτέρω ποινή ή η άσκηση αίτησης ακύρωσης της διαδικασίας ή της απόφασης. (άρθρο 3)

4.α. Παραγράφεται το αξιόποινο και παύει η δίωξη για πταίσματα και πλημμελήματα που έχουν τελεσθεί έως τη δημοσίευση του υπό ψήφιση νόμου και τα οποία επισύρουν ποινή φυλάκισης μέχρι ένα (1) έτος ή / και χρηματική ποινή.

β. Στην περίπτωση των πλημμελημάτων, εφόσον υπάρξει υποτροπή του υπαίτιου ή τέλεση εκ μέρους αυτού νέας αξιόποινης πράξης από δόλο κακούργηματος ή πλημμελήματος, που επιφέρει αμετάκλητη καταδίκη σε στερητική της ελευθερίας ποινή μεγαλύτερη των έξι μηνών, η κατά τα ανωτέρω παυθείσα ποινική δίωξη συνεχίζεται και δεν υπολογίζεται, στο χρόνο παραγραφής του αξιόποινου της πρώτης πράξης, ο χρόνος που μεσολαβεί από την παύση της δίωξης μέχρι την αμετάκλητη καταδίκη για τη νέα πράξη.

γ. Ρυθμίζονται θέματα που αφορούν την τύχη των σχετικών δικογραφιών και των πειστηρίων, καθώς και των αστικών αξιώσεων που απορρέουν από τις ανωτέρω αξιόποινες πράξεις.

δ. Η παραγραφή του αξιόποινου και η παύση της ποινικής δίωξης δεν ισχύει για τις περιπτώσεις: i) παραβίασης της υποχρέωσης για διατροφή (άρθρο 358 ΠΚ), ii) μη καταβολής δεδουλευμένων αποδοχών (ν. 690/1945) και iii) παραβίασης της εργατικής νομοθεσίας από τον εργοδότη (άρθρο 28 ν. 3996/2001). (άρθρο 4)

5. Παρέχεται η δυνατότητα καθορισμού, με κ.υ.α., του αριθμού των ωρών νυχτερινής απασχόλησης εργασίμων

ημερών και νυχτερινής και ημερήσιας απασχόλησης κατά τις Κυριακές και Εξαιρέσιμες ημέρες προς συμπλήρωση της υποχρεωτικής εβδομαδιαίας εργασίας και καθ' υπέρβαση της εβδομαδιαίας υποχρεωτικής εργασίας, του προσωπικού των καταστημάτων κράτησης αρμοδιότητας του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, κατά το οριζόμενο χρονικό διάστημα εντός του έτους 2011. (άρθρο 5)

6. Τροποποιούνται οι διατάξεις: α. του άρθρου 9 του Σωφρονιστικού Κώδικα (ν. 2776/1999) και επανακαθορίζεται η σύνθεση των μελών της Κεντρικής Επιτροπής Μεταγωγών (ΚΕΜ), που έχει συσταθεί στο Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, χωρίς να μεταβάλλεται ο συνολικός αριθμός αυτών,

β. του άρθρου 1 του ν. 3090/2002 και ορίζεται ότι, το Σώμα Επιθεώρησης και Ελέγχου Καταστημάτων Κράτησης, που έχει συσταθεί στο προαναφερόμενο Υπουργείο, υπάγεται, εφεξής, στο Γενικό Γραμματέα Αντεγκληματικής Πολιτικής αντί του Ειδικού Γραμματέα του ίδιου Υπουργείου, όπως ισχύει. (άρθρο 6)

Β. Από τις προτεινόμενες διατάξεις προκαλούνται τα ακόλουθα οικονομικά αποτελέσματα:

I. Επί του Κρατικού Προϋπολογισμού

1. Ενδεχόμενη εφάπαξ δαπάνη, από την καταβολή αποζημίωσης για εργασία του προσωπικού των καταστημάτων κράτησης κατά το οριζόμενο χρονικό διάστημα εντός του έτους 2011 και για τις συγκεκριμένες ώρες και ημέρες. (άρθρο 5)

Η εν λόγω δαπάνη εξαρτάται από την έκδοση σχετικής κ.υ.α. και εκτιμάται στο ποσό των 1.500.000 ευρώ, περίπου.

2. Ενδεχόμενη εξοικονόμηση δαπάνης, από την εφαρμογή των διατάξεων, που προβλέπουν την:

i) υπό όρο απόλυση των οριζόμενων κατηγοριών κρατουμένων,

ii) παραγραφή και μη εκτέλεση ποινών υπό όρο,

iii) παραγραφή και παύση ποινικής δίωξης συγκεκριμένων αξιόποινων πράξεων, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα. (άρθρο 1)

II. Επί του Κρατικού Προϋπολογισμού και του προϋπολογισμού του ΤΑΧΔΙΚ και των λοιπών φορέων της παρ. 2, του άρθρου 4, του ν. 63/1977 (Ενιαίο Ταμείο Ανεξάρτητα Απασχολούμενων, ΟΓΑ, ΟΑΕΕ κ.λπ.)

1. Ενδεχόμενη απώλεια εσόδων, από την εφαρμογή των διατάξεων, που προβλέπουν την: i) παραγραφή και μη εκτέλεση ποινών υπό όρο, (άρθρο 2)

ii) παραγραφή και παύση ποινικής δίωξης συγκεκριμένων αξιόποινων πράξεων, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα. (άρθρο 4)

2. Ενδεχόμενη αύξηση εσόδων, από την εφαρμογή των διατάξεων, που προβλέπουν μετατροπή συγκεκριμένων ποινών φυλάκισης σε χρηματικές. (άρθρο 3)

Αθήνα, 18 Ιανουαρίου 2012

Ο Γενικός Διευθυντής

Βασίλης Κατριβέσης

ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

(άρθρο 75 παρ. 3 του Συντάγματος)

στο σχέδιο νόμου «Μέτρα για τη βελτίωση των συνθηκών διαθίωσης στα καταστήματα κράτησης και άλλες διατάξεις»

Από τις διατάξεις του προτεινόμενου νομοσχεδίου προκαλούνται τα ακόλουθα οικονομικά αποτελέσματα:

I. Επί του Κρατικού Προϋπολογισμού

Ενδεχόμενη εφάπαξ δαπάνη, από την καταβολή αποζημίωσης για εργασία του προσωπικού των καταστημάτων κράτησης κατά το οριζόμενο χρονικό διάστημα εντός του έτους 2011 και για τις συγκεκριμένες ώρες και ημέρες. (άρθρο 5)

Η εν λόγω δαπάνη, η οποία εξαρτάται από την έκδοση σχετικής κ.υ.α. και εκτιμάται στο ποσό των 1.500.000 ευρώ, περίπου, θα καλύπτεται από τις πιστώσεις του τακτικού προϋπολογισμού του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

II. Επί του Κρατικού Προϋπολογισμού και του προϋπολογισμού του ΤΑΧΔΙΚ και των λοιπών φορέων της παρ. 2, του άρθρου 4, του ν. 63/1977 (Ενιαίο Ταμείο Ανεξάρτητα Απασχολούμενων, ΟΓΑ, ΟΑΕΕ κ.λπ.)

Ενδεχόμενη απώλεια εσόδων, από την εφαρμογή των διατάξεων, που προβλέπουν την: i) παραγραφή και μη εκτέλεση ποινών υπό όρο, (άρθρο 2)

ii) παραγραφή και παύση ποινικής δίωξης συγκεκριμένων αξιόποινων πράξεων, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα. (άρθρο 4)

Η ανωτέρω απώλεια εσόδων θα αναπληρώνεται από άλλες πηγές εσόδων του Κρατικού Προϋπολογισμού και του προϋπολογισμού των λοιπών φορέων κατά περίπτωση, καθώς και από την αναμενόμενη αύξηση εσόδων λόγω της μετατροπής συγκεκριμένων ποινών φυλάκισης σε χρηματικές, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα.

Αθήνα, 18 Ιανουαρίου 2012

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ,
ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ
ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ
ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Ευάγ. Βενιζέλος

Μ. Παπαϊωάννου

ΕΚΘΕΣΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΣΥΝΕΠΕΙΩΝ ΡΥΘΜΙΣΕΩΝ**ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ: ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ****ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ: ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ****ΥΠΗΡΕΣΙΑ: ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ****ΘΕΣΗ/ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑ: ΑΝΤΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ ΕΦΕΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ****ΤΗΛΕΦΩΝΟ: 210 77 67 540****E-MAIL: ppanagiotopoulos@justice.gov.gr****ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ:**

Σχέδιο Νόμου «ΜΕΤΡΑ ΓΙΑ ΤΗ ΒΕΛΤΙΩΣΗ ΤΩΝ ΣΥΝΘΗΚΩΝ ΔΙΑΒΙΩΣΗΣ
ΣΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΚΡΑΤΗΣΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ»

ΠΕΡΙΛΗΠΤΙΚΗ ΑΝΑΦΟΡΑ**ΣΤΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΣ ΑΞΙΟΛΟΓΟΥΜΕΝΗΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ**

Απόλυση κρατουμένων υπό τον όρο της ανάκλησης και παραγραφή εγκλημάτων ήσσονος σημασίας.

Α΄ ΚΥΡΙΑ ΑΞΙΟΛΟΓΟΥΜΕΝΗ ΡΥΘΜΙΣΗ**1. Αναγκαιότητα**

1.1. Με την αξιολογούμενη ρύθμιση επιδιώκεται η αποσυμφόρηση των Καταστημάτων Κράτησης, η παραγραφή και μη εκτέλεση ποινών μέχρι ένα έτος υπό όρο, η μετατροπή ενίων ποινών φυλάκισης σε χρηματική, η παραγραφή και παύση ποινικής δίωξης σε ήσσονος απαξίας πλημμελήματα, η ίση μεταχείριση των κρατουμένων αναφορικά με τις άδειες και τέλος,

ρυθμίζεται το ζήτημα της καταβολής αποζημίωσης για υπερωριακή απασχόληση των υπαλλήλων των Καταστημάτων Κράτησης.

2. Καταλληλότητα

- 2.1. Προσπάθειες αντιμετώπισης του ζητήματος εκδηλώθηκαν και στο παρελθόν, με τους νόμους 2408/1996, 2521/1997, 3346/2005, 3772/2009, 3811/2009 και 390/2010.
- 2.2. Η αξιολογούμενη ρύθμιση δεν απαιτεί την προηγούμενη έκδοση κανονιστικής πράξης.

3. Συνέπειες στην Οικονομία

- 3.1. Με την προτεινόμενη προς ψήφιση διάταξη που ρυθμίζει το ζήτημα της καταβολής αποζημίωσης για υπερωριακή απασχόληση των υπαλλήλων των Καταστημάτων Κράτησης, να μην προκαλείται οικονομική επιβάρυνση σε βάρος του κρατικού προϋπολογισμού, αλλά η πίστωση είναι ήδη εγγεγραμμένη στον τακτικό προϋπολογισμό. Παράλληλα, όμως, θα επέλθει αύξηση των εσόδων του Κράτους από την μετατροπή πολλών ποινών φυλάκισης σε χρηματική.

4. Συνέπειες στην κοινωνία και στους πολίτες

- 4.1. Με την προτεινόμενη ρύθμιση με την αποσυμφόρηση των Καταστημάτων Κράτησης και τον εξορθολογισμό του συστήματος της ποινικής μεταχείρισης των κρατουμένων, επέρχεται όφελος στην κοινωνία και τους πολίτες.